

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

XX. Quod non oporteat amodo duplex monasterium fieri: & de duplis
monasteriis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO CHRISTI 787.

ει μὲν ἐπίσκοπος ἢ ἡγούμενος, ἢ πῆ τῶν
ἱεραπικῶν, ἢ παυσάδων, ἢ καὶ αὐρεῖδων
κτλ. δούλον κανόνα πῆς ἐν Καλχη-
δῶνι συνόδου. εἰ δὲ ἡγούμενος, ἐκδιω-
χθῆτω ἐκ μοναστείων, καὶ ἀποδοθῆτω ἐν
ἑτέρῳ μοναστείῳ πρὸς ὑποταγῆν.
ὡσαύτως καὶ ἡγούμενος μὴ ἔχων χρο-
τονίαν πρεσβυτέρου. ἐπὶ δὲ τῶν παρὰ
γονέων διδραχμῶν δίκην πρεσβυτέρων
τοῖς τέκνοις, ἢ ιδιοκτητῶν αὐτῶν πρε-
γματῶν πρεσβυτέρων, ὁμοιοτρού-
των τῶν πρεσβυτέρων ταῦτα εἶναι
ἀφιερῶμεθα τῷ θεῷ, ὡς ἐλαμν, καὶ ἂν
πεμείνη, καὶ ἂν περὶ ἐξέλθῃ, μὴ εἶναι
ἐν τῷ μοναστείῳ καὶ τῶν ὑποτάκτων
αὐτῶν, εἰ μὴ εἴη αἰτία τῆς πρεσβυτείας.

κ.

Οἱ οὐ δεῖ δὲ τῶν παρόντων γίνεσθαι
διπλοῦν μοναστείων. Ἐπεὶ τῶν
διπλῶν μοναστείων.

Ἀπὸ τῆς παρόντος ἐπιτομῆς, μὴ γί-
νεσθαι διπλοῦν μοναστείων, ὅτι σκαν-
δαλον ἔστι πρόσομιμα τοῖς πολλοῖς τῶν
γίνεσθαι. εἰ δὲ πῆς μὲν συζυγίαν προαι-
ροῦνται δὲ τῶν πατέρων, ἔστι τῶν μονῆρῶν βίῳ
κατακολουθεῖν, ἔστι μὲν ἀνδρας δεόν
ἀπέναί εἰς ἀνδρῶν μοναστείων, καὶ τὰς
γυναῖκας εἰσέναι ἐν γυναικείῳ μονα-
στείῳ. ἐπὶ τοῦτο γὰρ διαρῆσεται θεός.
τὰ ἴδια ὅντα ἕως τῆς νύκτος διπλῶν κραπέτω-
σαν καὶ τῶν κανόνων τῆς ἀγίου πατρὸς ἡ-
μῶν Βασιλείου, καὶ τῶν τῶν διαταγῶν
αὐτῶν οὕτω διατυπώσασθαι. μὴ διαμῆ-
δωσαν ἐν τῇ μοναστείῳ μοναχοὶ ἔ-
μονάστρια· μοιχεία γὰρ μεσολαβεῖ τῇ
συνδιακίᾳ. μὴ ἐχέτω παρρησίαν μο-
ναχὸς πρὸς μονάστριον, ἢ μονάστρια
πρὸς μοναχὸν ἰδίᾳ πρὸς σμιλεῖν.
μὴ κοιτῶσιν ἀλλήλους ἐν γυναικείῳ
Concil. Tom. 19.

si quidem episcopus vel abbas
extiterit, vel quilibet de sacro
collegio, aut desinat, aut depo-
natur, iuxta secundam regulam
sancti Calchedonenensis Conci-
lii. Abbatisa vero eiciatur de
monasterio, & tradatur in alio
monasterio ad subiectionem. Si-
militer & abbas qui non habue-
rit manus impositionem presby-
teri. Porro quæ filiis a parenti-
bus dantur more dotis, vel si
qua ex propriis rebus acquisita
offeruntur, profitentibus his
qui ea offerunt Deo * dicanda, * Gr. dicata,
definimus, siue perfeuerauerint,
siue exierint, manere illa in mo-
nasterio secundum repromissionem
ipsorum, nisi fuerit culpa
pælati.

XX.

Quod non oporteat amodo duplex
monasterium fieri: Et de
duplis monasteriis.

Ex hoc definimus, minime
duplex fieri monasterium; quia
scandalum id & offendiculum
multis efficitur. Si vero aliqui
cum cognatis abrenuntiare, &
monasticam vitam sectari volue-
rint, debent quidam viri virorum
adire cœnobium, feminae vero
mulierum ingredi monasterium:
in hoc enim placatur Deus.
Quæ autem hactenus sunt du-
pla, teneant secundum regulam
sancti patris nostri Basilii, & se-
cundum præceptionem eius ita
formentur. Non habitent in vi-
no monasterio monachi & mo-
nacha: adulterium enim inter-
cipit cohabitationem. Non ha-
beat aditum monachus ad mo-
nacham, vel monacha ad mo-
nachum secreto ad colloctio-
nem. Non cubet monachus in mu-
LIII ij

liebri monasterio, neque singulariter cū monacha conuietur. & quando necessaria vitæ a viro- rum parte ad regulares deferun- tur, extra portam hæc suscipiat abbatisa monasterii feminarū cum quadam vetula monacha. Porro si contigerit, vt aliquam propinquam suam videre vo- luerit monachus, in præsentia abbatisæ huic confabuletur per modica & compendiosa verba, & in breui ab ea discedat.

μοναστηρίω, μηδὲ συνεαδέτω μοναστήρια καταμονάς. Ἐὶ ὅτε τὰ ἀναγκαῖα τῆς βίου ᾧ τὰ τῶ ἀνδρώου μέρους πρὸς τὰς κα- νονικὰς ἀποκομίζονται, ἔξωθεν τῆς πό- λης πάντα λαμβανέτω ἡ ἡγουμένη τῆς γυναικείου μοναστηρίου ἢ γραός πνος μοναστήριας. εἰ δὲ συμβῆ, ἔστω ἡ πνα δελήσῃ δεύσα δὲ ὁ μοναχός, ἵππ ᾧ τῆς σίᾳ τῆς ἡγουμένης ταύτης πρὸς συμλεί- τω δια μικρῶν ἔ βαρῶν λόγων, ἔ συντόμως ἔξ αὐτῆς ἐπαναχωρήτω.

XXI.

Quod non oporteat monachos de- serere propria monasteria, & transire in alia.

Non oportere monachum vel monacham monasterium vel proprium relinquere, & ad alia proficisci. Quod si contigerit hoc, recipi hunc hospitio necesse est: assumi autem cum sine volunta- te abbatis eius non conuenit.

καδ.
Οπ οὐ δὲ καταλιμπάνειν εἴτῳ μονα- χοῦ τὰ οἰκεία μοναστήρια, ἔ ἐν ἐτῆσι μεταβαίνειν.

Μὴ δὲ ἴν μοναχὸν ἢ μοναστήριον κα- ταλιμπάνειν πτω οἰκείου μονῆ, κὶ ἐν ἐτέρῳ ἀπῆρχεσθαι. εἰ δὲ συμβῆ πὸς τω, ξενοδοχεῖσθαι αὐτὸν ἀναγκαῖον· πρὸς λαμβανέσθαι δὲ αὐτὸν γνώμης τῆς ἡγου- μένου αὐτῆς οὐ πρὸς ἴκει.

XXII.

Quod oporteat cum gratiarum a- ctione & omni parcitate ac re- uerentia monachos, si conti- gerit, cum feminis mandu- care.

Deo quidem totum commit- tere, & non propriis voluntati- bus deseruire, magna res est. Si- ue enim manducatis, siue bibitis, diuinus Apostolus dicit, omnia in gloriam Dei facite. Christus ergo Deus noster in euangeliis suis initia peccatorum recidere præcepit. Non enim mœchia ab eo tantum inhibetur, sed & motio cogitationis ad mœchiæ commissum damnatur, dicen- te eo: *Qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam mœchatus est eam in corde suo.*

καβ.
Οπ δὲ μετὶ ἀγαπῆς ἔ πύσης φει- διῦ ἔ ἀλαβείας μοναχοῦ, εἰ συμ- βῆ, μὴ γυναικῶν ἐδέειν.

Θεὸς μὲν τὸ πᾶν ἀπατίθει, ἔ οὐ τοῖς ἰδοῖς δελήμασι δουλοδοῦται, μέγα χρη- μα πύχαι. εἴτε γῆ ἐδέειτε, εἴτε πνετε, ὁ θεὸς ἀπόστολός φησι, πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε. Χειρὸς οὐκ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τοῖς ἀγαθῶν αὐτῆς τὰς δρχαὶς τῆς ἀ- μδρημάτων ἐκκόπηεν πρὸς ἐταχεν. οὐ γὰρ ἡ μοιχεία μόνον πρὸς αὐτῆς κολλέ- ται, ἀλλὰ ἔ ἡ κίνησις τῆς λογισμοῦ πρὸς πτω τῆς μοιχείας ἐγχείρησιν κατακέ- κριται, λέγοντος αὐτῆς· ὁ ἐμβλέψας γυναικὶ πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι, ἢ δὴ ἐ- μοίχευσεν αὐτῆν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

1. Cor. 10.

Matth. 5.